

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenkettődik évfolyam.

III. füzet.

Márczius 1873.

Előfizetési díj egy évre és azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek“ nem tagjai 8 frt; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

Szerkesztőség s kiadóhivatal Budapestben, a várban, Fortuna-utczá 129. sz. a. II. em. Mérsékelt díjért mindennemű hirdetések közöltnének.

A földművelési minister programm-beszéde.

A földművelési minister urnak a képviselőház f. é. február-hó 21-én tartott ülésében mondott s részletekre kiterjedő programm-beszéde csaknem általános helyesléssel találkozott. És figyelembe véve ezen beszédben az egyes közgazdasági ágak felett nyilvánított kormány-intentiókat, ha az erdészet körén és érdekének szolgálatán kívül állhatni képesek lennénk, mi is örömmel sorakoznánk azokhoz, kik a minister ur jelen programm-beszédét a hazafiui bizalom benső megnyugvásával üdvözlik. Ezzel ellenkezőleg azonban eltitkolhatlan mély sajnálatunkra esik az, hogy Magyarország földművelési ministere, kinek kezében éltető erő és hatalom nyugszik a magyar birodalom 15 millió holdnyi erdőségének gazdasági ügyein segíteni: jelen programmjában nem részesíté az erdők ügyét oly figyelemben, mely azt közgazdasági fontosságánál, a fa- és erdőtermények kereskedelmi értékénél és az országos vagyont képező azon nagy tőkénél fogva, melyet Magyarország föld-

mívelési iparában az erdészet képvisel és tényleg is bir, méltán és kifogástalanul megilletheti.

Azok kik hazánk erdészeti ügyével foglalkoznak, s kik azt szolgálják is, teljesen hozzá vannak szokva ahhoz, hogy az erdészet mint a közgazdaság és tudománynak egyik alapos ismereteket és komoly tanulmányt igénylő része ritkán ismertessék el, s legfennebb csak akkor történjék rá hivatkozás, midőn az időjárás szeszélyeinek tetszetős magyarázatára a divatos erdőpusztítást felhozni lehet.

Ha tehát szemben e ténnyel és erdészetünkre nézve ezen nem épen örvendetes és hízegő állapottal kifejezést adunk annak, hogy a földmívelési minister urtól programm-beszédében az erdészet behatóbb méltatását vártuk volna el: tesszük ezt azért, mert szakunk érdekében elvált kötelességünk. Egyébiránt erős meggyőződéssel vagyunk az iránt, hogy a mulasztás nem azért történhetett, mert az erdészet fontosságát Ő Nagyméltósága nem tartá egyenmértékűnek azon földmívelési ágakéval, melyekről megemlékezett, hanem inkább azért, mert ministeriumát csak közelebről vevén át, s abban — mind a mellett is, hogy a földmívelési ministerium az erdő-ügyi kérdések megoldásának legfőbb hatósága — erdészeti ügyosztály különben sem lévén, nem állottak rendelkezésére azon adatok, melyek alapján az erdészet ügyeinek állása és jövője felől a képviselőháznak határozott nyilatkozatot tehetett volna.

Nézetünk szerint kétséget sem szenvedhet az, hogy ifj. Zichy József gróf, kinek neve közgazdaságunk terén hosszabb idő óta előnyösen ismert, s kinek alapos képzettségű ismereteivel a cselekvés reggelén álló férfi határozott erélylye párosul, ne tudta volna azt: hogy Magyarország földmívelési ministerének akkor, midőn a tárczáját illető, 1873. évi költségvetés tárgyalatik az erdészetről, annak állapotáról, bajainak orvoslásáról, gazdasági irányáról, eb-

ből várható jövőjéről, az érdekében teendő kormányintézkedésekről, ezek kiviteléről és az ettől várható sikerről, ha egy program-beszéd keretébe illő rövideggel is, de a tárgy lényegét megfelelően jelző tájékozással lett volna ideje szólni.

Magyarország földművelési miniszterének jelen program-beszéde alkalmával az erdészet ügyére nézve nem kellett volna elégnak vélni csak ennyit mondani: „kész továbbá mint a tisztelt ház elődöm jelentéséből is már értesült, az erdészeti és bányatörvényjavaslat“; valóban azért sem, mert a közönség ugy is évek óta tudja már, hogy az erdészeti törvényjavaslat, melynek alapelvei az erre legilletékesebb közegek által vitattak meg és fogadtattak el, a földművelési ministeriumnál már 5 évet meghaladó idő óta várja a törvénynyé avatást, és végezetre egyáltalában nem azért, mert e nyilatkozat semmivel sem több, sőt sokkal kevesebb annál, mint a mennyit az erdészetről Ő *Felsége a Király* a jelen országgyűlést megnyitó trónbeszédében következőleg méltóztatott nyilvánítani: „**Fontos közgazdasági érdekek sürgetik az erdészeti viszonyok szabályozását is**“ s mely legmagasb szavak alapján hazánk erdészeti közönsége méltán várhatta a földművelési miniszternek az erdészet ügyében teendő tüzetesebb nyilatkozatát.

Azzal tehát, hogy Ő Excellentiájának a program-beszédét különben méltán megillető elismerések közepette részünkről épen az abban található és a tisztelt részéről is bizonyára érzett hiánynak lételet hozzuk emlékezetébe: nem vélünk alkalmatlan szolgálatot tenni, hanem ellenkezőleg elérhetőnek reméljük azt, hogy ministeriumának azon legsürgősebb teendői közepette, melyek gondját és tetterejét igénybe veszik, minél hamarább sort juttat az erdészet ügyére is.

Nem lehet szándékunk ez alkalommal részletesebb előso-

rolásába bocsátkozni azon indokoknak, melyek halaszthatlanul kívánják azt, hogy Magyarország földművelési minisztere épen annyi gondot és az ország javára irányzott működéséből ugyanoly mértékűt juttasson az erdészet javára és igényeinek kielégítésére, mennyi azt arányban az őstermelés többi ágaival, kétségen kívül megilleti; de a trónbeszédben foglalt legmagasb nyilatkozat után ez idő szerint még szükségesnek sem tartjuk, miután kötelességünkben folyó feladatunknak jelen alkalommal teljesen eleget vélünk tenni az által is, ha a miniszter urnak programm-beszéde ismerete után nem mulasztjuk el az erdészet ügyét emlékezetébe hozni; és pedig annyival inkább nem indokolunk, mert abban sem kételkedünk, hogy a kereskedelmi miniszter, ki ma a földművelési tárczát is vezeti, tudomásával bir annak, hogy a földművelő Magyarország őstermelésének kereskedelmi cikkei közül egyedül a fa az, melylyel hazánk minden körülmények közt és évtizedek óta üz jelentékenyen növekedő pozitív külkereskedést, s hogy az erdőségek évi terményeinek, — melyek kevésbé vannak oly esélyeknek kitéve, mint a mezőgazdasági termelés — forgalmi pénzértéke legalább 40—50 millió forintra tehető, és hogy ebből egy igen jelentékeny részt a külföld készpénzben küld Magyarország számára.

Bedő Albert.

A folyómenti vagy berki erdőkről. (Auwälder.)

A nagyobb folyóink mentében elterülő áradványtalajon egykor hatalmas tölgyesek rengetege diszlett, míg ott ma, csekély kivétellel, csak azok romjaival találkozunk. A tölgy és más kemény fanemek részben való kiszorításával az állabok, vagy elegyesekké, vagy pedig a kemény fanemek teljes kiszorításával elegyetlen lágyfa-állabokká változtak át, sőt helyenkint minden fatenyésztés végképen megszüntetvén, a hajdani buja